

Jeg (Maibritt) har længe haft et ønske om, at komme over og opleve det prestige-fyldte og meget omtalte CRUFT's i England.

I starten af året tog jeg, sammen med Dorthe, beslutningen om, at NU skulle det være! Billetterne blev købt og SÅ blev der talt ned.

Udstillingen varer 4 dage, men vi valgte at begrænse os til en enkelt dag (torsdag) for at se grand danois og for at se, om der var ting og nips, som vi bare ikke kunne leve uden.

Den sidste uge op til vores tur sneglede sig af sted, men endelig kom dagen. Jeg hoppede i en bus, kørte til Ålborg hvor Dorthe bor, hvorfra første flyvetur gik; nemlig til Kastrup Lufthavn.

Allerede i lufthavnen i Kastrup fornemede man, at vi bestemt ikke var de eneste hundefolk der tog rejsen. Nordmænd, svenskere og finner gik ombord sammen med de danske hundefolk og landede i Birmingham Lufthavn ved 19-tiden onsdag aften. Vi havde booket en enkelt overnatning på et lufthavns-hotel, der lå ca. 10 minutters kørsel fra lufthavnen og blev fragtet dertil i en klassisk engelsk taxa. Ren charme og nostalgi.

Aftenen blev brugt på ren afslapning; sandwich-spisning med pyjamas på... i sengen, lidt snakken om morgendagens eventyr og tidligt godnat. Så bliver det ikke meget bedre!

Næste morgen var det tidligt op, for inden vores taxa kom og hentede os, var der lige én ting der skulle ordnes; hotellets ENGLISH BREAK-FAST BUFFET. Hvilken fryd!

Uden at gå i detaljer vil jeg bare sige, at bunden blev lagt godt og grundigt.

Så var det ellers af sted med taxa, og heldet smilede til os, for det lykkedes vores taxa-chauffør at få adgang til de ellers aflukkede områder, hvilket gjorde at vi blev læsset af ved hovedindgangen og slap for at vandre de lange ture fra shuffle-

stoppestederne rundt omkring i området.

Opdrætterne af vores engelske tæve, Lesley og Adam Chappell fra kennel Selmalda, havde sørget for indgangsbilletter til os og mødte os ved indgangen og havde desuden reserveret siddepladser ved ringsiden til os. Vi blev præsenteret for folk og blev mødt med en fantastisk varme. Man følte sig virkelig velkommen. Selvom det var denne store udstilling havde folk tid og overskud til at komme og hilse på og snakke.

Så gik udstillingen i gang, og til vores store fornøjelse var det med dejlige, store kulørte klasser, som i de gode gamle dage! Vi satte os godt til rette udstyret med

katalog, kuglepen og kamera, klar til at holde styr på tropperne. Endnu en overraskelse; nemlig at udstillerne ikke stillede op i nummerorden, men gik i ringen, fandt sig en plads og så blev bedømt i den rækkefølge, som de nu engang stod i. Det var noget af en udfordring at få spottet hver enkelt hund ud, og skrevet resultaterne i kataloget i dette virvar, men det gik. Hundene fik lov til at stå, sidde og ligge som de ville i ventetiden. Der blev snakket med publikum ved ringsiden, eller med udstillerne ved ens side, nogle trænede lidt små-øvelser med hundene i ventetiden, og hundene blev først stillet op, når de skulle stå for dommeren.

Vi blev positivt overraskede og det tiltalte os begge meget, at man ikke forlangte at hundene skulle stilles op og stå i venteposition, selvom der måske var 10 hunde eller mere, der skulle bedømmes først. Dommeren fik her en glad, frisk og vågen hund at se.

Der blev ikke givet præmieringsbånd, men efter at have gennemgået alle hunde, plukkede dommeren de 4 bedste ud og placerede dem, hvorefter de fik rosetter, og der blev til sidst indtalt kritikker på diktafon for senere at udgive disse i kennelklubbens medlemsblad til skue for alle.

Udstillerne udviste stort engagement og en dejlig sportsånd. Vinderen blev lykønsket, der blev klappet (en lyd der kommer, når man bevæger venstre og højre håndflade imod hinanden) i æresrunden, heppet og hujet, og der var ingen sure miner, hvis man ikke blev blandt de 4 placerede i klassen. Det er selvfølgelig muligt at der er blevet bandet og svovlet indeni, men der var ingen arrogant og utilfreds exit at spotte nogen steder!

Alt i alt var der en virkelig positiv atmosfære. Ikke bare blandt udstillerne men også blandt hundene. Der var ingen gjaldende beskyttende hunde i metalbure eller kravlegårde, men når man bevægede sig rundt skulle man virkelig have øjnene med sig og se, hvor man satte foden, for overalt lå der store flokke af hunde på tæpper (på kryds og tværs af ejere, alder, og køn vel at mærke) og ikke én eneste gang så eller hørte vi hunde puste sig op overfor hinanden. Var der en enkelt hund, der var en anelse utryg ved alt virvar, var det tydeligt at den fandt stor trøst hos de andre mere cool hunde.

Når vi blev ømme i bagen af at sidde stille, gik vi på opdagelse i et rent slaraffenland. Vores engelske bekendte havde forberedt os på, hvad vi kunne forvente og Dorthe havde oplevet CRUFT's for år tilbage og havde fortalt om det, men alligevel gik man nærmest måbende

igennem de mange, mange MAN-GE gader med boder med alt man kan forestille sig imellem himmel og jord til hunden! Der var ALT lige fra postkort til smykker, tæpper, senge, liner, godbidder, tøj til ejer og hund, store statuer til flere hundrede pund, træningsredskaber, "vaskemaskiner" hvor hunden bliver sat i en kabine der først vasker og siden hen skyller og føntører hunden uden at ejeren skal løfte en finger.

Jo jo, fristelserne var mange, men vi begrænsede os til en fancy neglesliber og mine to gule fik hver en ny madras, vi skulle jo selv slæbe alle indkøb med os hjem til DK igen.

Tilbage ved ringsiden Eksteriørmæssigt var både Dorthe og jeg meget begejstret for de smukke hoveder, som de engelske hunde har. Der er stop og læbe, som der skal være, og resten af hovedet er smukt mejslet som statuer med dejlige udtryk. Frontene var ligeledes imponerende og stærke at se på. Skuldrene lå tilbage, som de skulle og gav hundene en utrolig stolthed. Selv tæverne stod med fronte, der ville gøre mange danske hanner grønne af misundelse, uden at tæverne dog mistede deres feminine kønspræg!

Til gengæld er den engelske type en anelse lavstammet (man stod med lyst til at klodse dem 10cm op), lang og en stor del af hundene er overbyggede bag til, hvilket giver dem et baghøjt udtryk. Og det var præcis disse issues, de engelske opdrættere selv pointerede som deres problemområder. Netop derfor bruger og indkøber de gerne nordiske typer for at give noget højde, kortere kroppe og de stærke toplinjer.

Ved at kigge den anden vej, avls-

mæssigt, tror jeg at de nordiske typer kan få udlignet de fremskudte skuldre og de (efter min mening) en anelse spinkle og for amerikanske hoveder, samt få lidt mere substans på kroppen uden at det dog kammer over i mollosser-typen.

"Eksteriørmæssigt var både Dorthe og jeg meget begejstret for de smukke hoveder, som de engelske hunde har."

Vi ser på et tidspunkt en hanhund, der har fået kuperet halvdelen af halen, sandsynligvis efter en ulykke, som er mere end velkommen i ringen. Og da vi fortæller at det ville udelukke en hund fra den danske udstillingsring, ser de måbende på os. Og de fandt det (som mange andre) enormt svært at se det rimelige i, at en hund der er kuperet pga. en skade ikke måtte udstilles.

Senere lægger vi mærke til, at en hund mangler ulveklørerne, og efter et hurtigt kig rundt i ringen og på de øvrige hunde, går det op for os, at 80% af hundene mangler dem. Vi spørger ind til det, og får svaret, at de har fået dem fjernet efter fødslen. Opdrætteren klipper dem simpelt hen af med en saks! Den skulle lige fordøjes...

Der var tilmeldt ca. 100 hunde i hvert køn, og ved 17-tiden blev BIR og BIM-hundene fundet. Vi nåede lige akkurat at få denne sidste bedømmelse med, inden vi skulle sætte kursen imod lufthavnen. Flyveren havde afgang ved 19-tiden. Der blev sagt farvel med store klem og et "på snarligt gensyn" for der er flere engelske udstillere og opdrættere, der spændte tager turen til Herning denne sommer!

Vi havde haft en FANTASTISK tur, der helt sikkert skal gentages og varmt kan anbefales til andre. Vi var høje flere uger efter! Vi skylder Adam og Lesley Chappell en KÆMPE tak for hjælpen med at arrangere overnatning, få billetter

osv. Vi blev modtaget med en varme og oprigtig interesse af dem og de mange andre udstillere og opdrættere, som vi blev præsenteret for.

Eneste ændring til næste gang bliver dog en ekstra overnatning, så man slipper for at gå med en lille anelse stress i maven over at misse de sidste bedømmelser, eller flyveren hjem om aftenen. Så hellere kunne tage retur til hotellet og få en god nats søvn for slet ikke at snakke om den før omtalte engelske morgenmad at styrke sig på inden hjemturen.

Nu, hvor jeg sidder og skriver om turen, kan jeg mærke hvor meget jeg allerede glæder mig til at tage derover igen. Og håber at min rejsemakker er lige så klar og at flere måske vælger at tage samme vej.

**Maibritt Larsen,
Kennel Jutlander**

**REJSE-FIF
Lufthavnen i Birmingham, og "the NEC" hvor udstillingen bliver holdt ligger i et stort samlet område med masser af pæne, billige hoteller med overnatning fra ca. 800 kr. for 2 personer i et dobbeltværelse. Alt er indenfor 10 minutters kørsel med taxa og bus, og "the NEC" er forbundet direkte med lufthavnen via en gratis svævebane. Der er god og effektiv skiltning overalt, så man trygt kan begive sig af sted.**

For de af jer, der går og overvejer at tage turen, vil jeg anbefale www.momondo.dk der giver gode muligheder for at søge efter de billigste flyrejser på en nem og overskuelig måde. Vær ude i god tid, for så er der mere at vælge imellem.